

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies nonus et decimus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romæ, 1925

II. Passio SS. Saporis Isaac Et Sociorum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72556](#)

14. Tatum (1) monialis, Mama monialis, Ma-
zachia monialis, Ana monialis ex (oppido) Chir-
chaseleuco, ibiente oppidi archimago interfec-
tae sunt extra moenia in loco¹ qui Haura dicitur.
Ex earum sanguine fieus orta est quae per
multos annos vitam² sanitatemque largita est,
donec invidia moti Manichaei flagitosi eam ex-
stirparunt. In quos immissus est leprae spiritus
eosque divexavit, ita ut ipsi confiterentur quam
ob causam hoc sibi accidisset. Et in eos editum
est³ ingens prodigium.

15. Abiath (2) monialis e Garamaea regione, Hattaī monialis e Garamaea regione, Mamlacha¹, monialis item e Garamaea regione, iubente Sapore rege interfectae sunt, cum ipse rex in ea regione adesset.

16. De illis autem, quantum historia nobis suspetebat, haec litteris mandavimus.

14. —¹ **نَفَادِي** B. —² (نَدَادِيْنَجَبْ) *sic* B.
B. —⁵ **رُو?** *add.* B. —⁶ **نَادِيْسَاجَبْ** B. —⁷ **نَوْنَجَبْ** B.
15. —¹ **نَادِيْنَ** B. —² **نَفَادِي** B.
16. —¹ **نَادِيْنَكَبْ**, *prius* V; —² *eras.*

14.—¹ in benedictione V (?) ; cf. *Comm. praev.*
num. 36. — ² gratiam B. — ³ et sibi visum es-
set V; quod iis visum est B (var.)

(1) Ibid., num. 34-37, p. 421-23. — (2) Ibid., num. 38, p. 423.

II. PASSIO SS. SAPORIS ISAAC ET SOCIORUM

E codice Vaticano syr. 161, collato apographo codicis Amidensis (= B) ad fidem editionis
¶ Pauli Bedjan. Cf. Comm. praev. num. 3-4, 47. F

ମୁହଁ କାନ୍ଦିଲାର ଜାତି ଏଥିରେମୁ
କାନ୍ଦିଲାର ପାଇରଙ୍ଗି କିମ୍ବା
ଅନ୍ଧରେର ଏହାର ଯାତ୍ରା ମୁହଁ
କାନ୍ଦିଲାର ଜାତି : କାନ୍ଦିଲାର
କାନ୍ଦିଲାର ଜାତି ଏହାର ପାଇରଙ୍ଗି
. ଏହାର ଜାତି ଏହାର ପାଇରଙ୍ଗି

Lemma. — ¹ ~~בְּ~~ B. — ² ~~לְ~~ ~~מִ~~ ~~אֵ~~ ~~לְ~~ add. B.

Passio Saporis episcopi Nicatorii (1), Isaac
episcopi Chirchaseleuci, Maanae, Abraham
et Symeonis, qui passi sunt tempore Sapo-
ris regis Persarum; nunc autem sunt Edes-
sae in martyrio novo. in urbe interiore.

1. Anno trigesimo (2) regni Saporis, regis Persarum, (ad eum) adeuntes magi Nazarenos criminati sunt, regique dixerunt: « Non possumus solem colere, aut aerem eliquare, aut aquam purgare, aut terram expiare propter Nazarenos

(1) Beth-Niqator; vide Comm.praev.num.19, supra, p.417. Codex Amidensis, hic et inferius: Beth-Nigador; aliter in *Passione SS. Narselis et Ioseph*, § 5, supra, p. 11. Codex Amidenus, praev. num. 45, supra, p. 11.

PASSIO
SS.SAPORIS
ET
SOCIORUM

qui soli conviciantur, ignem illudunt, aquam non D
reverentur. » Sapor autem ingenti furore repletus, itineri equestri, cui se commissurus erat, supersedit edixitque ut Nazareni comprehendenterunt. Itaque egressi sunt satellitum praefecti et tabellarii (1) regis, et comprehenderunt Maanam, Abraham et Symeonem. Postridie constiterunt magi coram regum rege, et clamitantes dixerunt: « Sapor episcopus Nicatorii et Isaac episcopus Chirchaseleuci, fana (2) aedificant, ecclesias erigunt blandisque verbis homines pelli- ciunt. » Praecepit rex (his verbis): « Ad aulam meam in tertium diem sistantur. » Itaque abi- 1 Reg. 21,
8.
erunt equites noctu et interdiu, quia regis prae- ceptum urgebat (3), et adduxerunt illos, regique ostentarunt (4) advenisse Saporem et Isaac. Rex iussit hos in carcere diligenter custodiri cum so- dalibus suis. Itaque inclusi fuerunt sicut prae- ceperat. E

2. Postero die convocabavit rex optimates (5),
quibus dixit : « Nostisne Saporem et Isaac Na-
zarenos ? » Dixerunt : « Novimus. » Exarsit autem
ira regis ; qui iussit illos coram eo sisti. Addu-
xerunt igitur Saporem et Isaac episcopos, Maa-
nam, Abraham et Symeonem ; qui coram eo,
sicut praeceperat, constiterunt. Dixit illis rex :
« Nonne me de genere deorum esse novistis ?
Solem ego adoro ignemque veneror. Vos autem
quaes estis, qui imperio meo resistatis, soli con-
viciemini atque ignem illudatis ? » Responderunt
omnes una voce et dixerunt : « Nos unum Deum
adoramus et illum solum colimus. » Dixit iis
rex : « Ecquis Deus est praestantior quam Hor-
mizd, aut furore gravior quam Ahriman ? Aut
quis homo sapiens solem non adorat ? » Respon-
dit Sapor episcopus et dixit ei : « Non novimus
deum alium atque Deum qui fecit caelum et
terram et solem et lunam et omnia cum aspec-
tabilia tum non aspectabilia. Et credimus ei,
qui ex illo genus est, Iesu, qui vocatur Nazare-
nus. » His auditis, praecepit rex ut os illi
contunderetur. Et contuderunt eum donec ei
maxillares praecisioresque dentes exciderent.
Dixit ei rex : « Iesum invoca, qui tibi det maxil-
lares et dentes. » Dixit ei Sapor : « Dedit (6)
mihi Iesus aliquid quod tu intellegere non
in iudi-
cium ad-
ducuntur.
F
S. Sapor
Col. 1, 18.

1. —¹ مَدْحَدَحْ ب. —² مَدْحَدْ ب. —³ om. B. —⁴ مَدْحَدَحْ (مَدْحَدَحْ) B. —⁵ مَدْحَدَحْ (مَدْحَدَحْ) B. —⁶ مَدْحَدَحْ (مَدْحَدَحْ) B. —⁷ مَدْحَدَحْ (مَدْحَدَحْ) B. —⁸ مَدْحَدَحْ (مَدْحَدَحْ) B. —⁹ sic B; مَدْحَدَحْ (مَدْحَدَحْ) B. —¹⁰ مَدْحَدَحْ (مَدْحَدَحْ) B. —¹¹ مَدْحَدَحْ (مَدْحَدَحْ) B.

(1) *Taβελλάριος*. — (2) *Nάος*. — (3) Cod.: *proper regis praeceptum festinabant*. — (4) *nuntiaverunt B.* — (5) *Proprie: ingenuos, liberos;* cf. Comm. *praev. num. 19,* *supra*, p. 417. — (6) *dabit B.*

gavissus est Deumque laudavit, qui illum coro- D
naverat. Ipse vero post duos dies plagis et vin-
culturum pondere confectus est. Renuntiatum est
autem regi Saporem in carcere mortuum esse :
qui caput illius praecidi sibique afferri iussit.
Praecisum igitur (Saporis) caput illi attulerunt :
hunc quippe mortuum esse non credebat (I).

5. Postquam autem lapidatus est Isaac et Sapor in carcere interiit, rex sibi adduci iussit Maanam, Abraham et Symeonem : quibus dixit : « Numquid solem adoratis, ignemque veneramini ? » Respondentes dixerunt ei : « Deus averuncet. Nos Iesum adoramus eumque confitemur. » Tunc rex varia necis genera illis decrevit. Maanam a capite usque ad lumborum cingulum cutem detrahi iussit ; qui cute detracta interiit. Abrahamo clavos ferreos igne calefactos in ambos oculos iussit infigi ; qui duobus exactis diebus mortuus est. Ad Symeonem vero quod attinet, iussit (rex) effodi scrobem in qua usque ad pectus terra obrutus est ; praecipitum sagittariis ut iaculis eum confoderent. Et mortuus est (2). Accedentes autem fratres christiani cadavera illorum surrepta clam sepelierunt (3).

*Maanae,
Abraham
et Symeo-
nis*

*varia
supplicia:*

E

in Comm. praev. num. 42, supra, p. 424. —
(3) Add. B: *Absoluta est Passio Saporis et Isaac episcoporum atque Maanae, Abraham et Symeonis,*

DE S. MARTYR JIANO SEU MARI DE BETH-SAHIDE

TEMPORE
INCERTO

MARTYRE

四

Vitae
apogra-
phum prius

1. Vita S. Mari de Beth-Sahde duobus exemplis ad nos pervenit. Primum exhibet codex bibliothecae Bodleianae syriacus 163, sive Marshalianus 13 (1). Qui liber est membraneus, minoris moduli, folia nunc complectens 256 monocola, litteris strongylis, an. D. 1177 perscriptus ab Aarone quodam monacho Turabdinensi (2). Tertius alia documenta hagiographica, jubilis plerumque referita, complectit fol. 126v-

(1) R. PAYNE SMITH, *Catalogi codicum manuscriptorum bibliothecae Bodleianae*, Pars sexta codices syriacos complectens (Oxonii, 1864), p. 541-44. — (2) Qui scriptionem suam primum

197^e: Historiam sancti Māri de Beth-Sāhde,
quam in lemmate sive scriptor sive librarius com-
positam asserit a S. Iohanne Chrysostomo. Et
quo hellenica origo libelli pateret evidentius,
no-
men S. Iohannis, posthabita forma veriore et in-
digena, graecanico rītu scriptum est. Iovanis,
Textus duobus in locis mutūs est: inter fol.
179 et 180; dein rursus post fol. 197 ubi, conclusa
iam narratione, haec apographi peroratio abrumpi-

destinavit Gabrieli presbytero, filio fratri Io-
hannis episcopi, cuius supra inter praetermissos
meminimus. p. 314.

- 714 -